

Gavn at gøre noget saadant, og det tilkommer ikke Statsmagten gennem Lovgivningsforanstaltninger at bestemme, at nogle skal tage først, det tilkommer ikke Statsmagten gennem Lovgivningsbestemmelser at regulere Kapitalens Placering. Det tilkommer dem, der besidder Kapitalen, at bestemme, hvor de vil hen med den, og hvad de vil have for den, og saa vil det blive deres Sag, som skal bruge Pengene, at skaffe sig dem ved de Midler, der staa til deres Raadighed, nemlig ved at byde den Sikkerhed og den Rente, som til enhver Tid er fornøden.

Det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen), med hvis velvillige Medvirken i denne Sag jeg sikkert tør regne, var ikke ganske tilfreds med, at jeg, som han sagde, ikke i det væsentlige havde fulgt Folketingets Affattelse i Fjor. Jeg mener, at jeg i det væsentlige har taget Hensyn til de Ændringer, der blev foreslaaet i Fjor; der er 4 Punkter, hvor jeg ikke har gjort det, det ene har jeg omtalt, det er Rentebestemmelsen. — Det andet er det ærede Medlems Forslag om, at en Bankdirektør ikke maa være Bestyrelsesmedlem i et Selskab, som Banken finansierer. Naar jeg ikke har taget dette Forslag med, skyldes det ikke, at jeg ikke har Sympati for den Tanke, der ligger deri; jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at er der noget, der er blevet misbrugt i Retning af Tilidshvervs Beklædelse her i Landet, er det dette, at de samme Mennesker sidder i alting og regerer alting, uden at man har nogen som helst Garanti for, at de har Evne eller Ansvarfølelse dertil. Men jeg tror ikke, at det praktisk talt er muligt at komme dette Onde til Livs i denne Omgang; jeg tror, det vilde bringe for megen Forstyrrelse, og jeg tror, at man paa Grund af den Forstyrrelse, det vilde bringe, let vilde komme over i noget, der kunde være tilsvarende usundt og urigtigt. Jeg ser nemlig ikke, at det vilde betyde nogen særlig stor Fordel, om man fik Bankdirektører, der tager Sæde i de forskellige Selskabers Bestyrelser, til at vige samtidig med, at de saa selvfølgelig i største Hast maatte sørge for at faa andre Folk, der i et og alt var dem til Villie, i de Stillinger, det her drejede sig om. Men i det hele tror jeg, vi maa afvente Samfundets og den offentlige Menings videre Udvikling paa dette Punkt. Jeg mener, den er godt i Gang, og jeg tror, man vil staa sig ved at lade disse Tanker udbrede sig noget mere, vinde noget større Fodfæste, inden man giver dem Lovsform. — Den tredje Æn-

dring var den, at Fader og Søn ikke paa samme Tid maatte tage Sæde i en Banks Bestyrelse eller Direktion. Jeg har ikke taget den med, fordi jeg synes, at denne Regel er saa overordentlig lidet omfattende, at jeg ikke synes, den er paakrævet. Men hvis dette Forslag paa ny stilles og stilles med nogen Tilslutning, skal jeg ikke modsætte mig, en Ændring i denne Retning. — Den fjerde Ændring var den, at Dommere ikke maa have Sæde i Pengeinstitutters Bestyrelse. Ogsaa om denne Ændring er vi i Virkeligheden enige i Princippet, og Udeladelsen af den skyldes altsaa Hensynet til det andet betydelige Lovforslag, der, om end det ikke foreligger paa Rigsdagens Bord i Aar, dog vil foreligge til Løsning i en nær Fremtid. Jeg maa dele den Betragtning, at Spørgsmaalet om Dommernes private Virksomhed bør gøres til Genstand for de fornødne Bestemmelser i Loven om Rettens Pleje.

Ogsaa det ærede Medlem fra Saksøbing (Rørdam) kunde have ønsket, at der var indført strengere Fordringer i Lovforslaget. Jeg maa sige for mit Vedkommende, at strengere Fordringer kan vi altid naa til. Det, som har Betydning, er at faa hele dette Omraade ind under Lovgivningsmagten; saa vil vi nok gennem de Erfaringer, som efterhaanden indhøstes, kunne gøre Bestemmelserne strengere paa de enkelte Omraader, hvis det er fornødent.

Det ærede Medlem for Københavns 4. Valgkreds (Schovelin) talte om Emner, som jeg synes, det vanskeligt lader sig gøre at komme ind paa ved denne Lejlighed, nemlig Seddelbanken her og Seddelbankerne i England og Tyskland, det tyske og det engelske Bankvæsens formentlige Forskelighed. Ligesom jeg mener, at det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) taler om denne Sag ud fra en noget for snæver Betragtning af Forholdene, saaledes forekommer det mig, at det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds har en noget for vid Horisont. For at drøfte, hvorledes vore private Pengeinstitutter bør ledes, behøver man i Virkeligheden ikke at være særlig hjemme i det engelske, tyske og franske Bankvæsen, navnlig naar man ikke en Gang har den Mening om sin Kundskab, at den betyder noget i Øjeblikket, men mener, at man maa afvente de Erfaringer, som de nuværende Forhold kan give Anledning til. I øvrigt vil jeg sige til det ærede Medlem, at han vil faa Lejlighed til at udvikle alt, hvad han ved om disse interessante